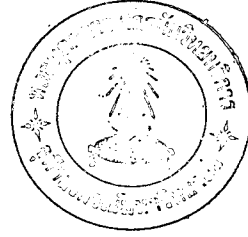

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย

แบบสอบถามที่ผู้วิจัยนำไปให้อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยในวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอบจำนวน ๑๒๓ ชุด ได้รับคืน ๑๐๑ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๘๒.๑๑ จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศเป็นชาย ๔๔ คน เป็นหญิง ๕๗ คน อายุสูงสุด ๕๙ ปี อายุต่ำสุด ๒๔ ปี อายุเฉลี่ย ๓๕.๓๔ ปี จำแนกตามสถานภาพการสมรส เป็นโสด ๒๓ คน สมรสแล้ว ๗๘ คน ประสบการณ์ในการสอนสูงสุด ๒๘ ปี ต่ำสุด ๑ ปี เฉลี่ย ๙.๐๕ ปี มีชั่วโมงสอนในหนึ่งสัปดาห์สูงสุด ๑๖ ชั่วโมง ต่ำสุด ๒ ชั่วโมง เฉลี่ย ๑๐.๘๖ ชั่วโมง มีอาจารย์ที่เคยได้รับการอบรมเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์วิชาชีพ ๘๒ คนคิดเป็นร้อยละ ๘๑.๑๘

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบคำอธิบายดังต่อไปนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑ แสดงคุณวุฒิของผู้ตอบแบบสอบถาม

วุฒิ	สาขาวิชา	จำนวนผู้ ตอบ	คิดเป็นร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี		๑	๐.๕๕
ปริญญาตรี	วิชาเอกภาษาไทย	๗๕	๗๕.๒๖
	วิชาโทภาษาไทย	๓	๒.๙๗
ประกาศนียบัตรชั้นสูงวิชาเฉพาะ	ภาษาและวรรณคดีไทย	๒	๑.๙๘
ปริญญาโท	ภาษาและวรรณคดีไทย	๕	๕.๙๑
	การสอนภาษาไทย	๗	๖.๙๓
	สาขาวิชาอื่นๆ	๔	๓.๙๖
	รวม	๑๐๑	๑๐๐

จากตารางที่ ๑ แสดงว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยในวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีวุฒิปริญญาตรีวิชาเอกภาษาไทยมากที่สุดคือมีร้อยละ ๗๕.๒๖ และมีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีน้อยมากคือมีเพียงร้อยละ ๐.๕๕

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒ แสดงรายวิชาในหมวดวิชาภาษาไทยที่อาจารย์ภาษาไทยกำลังสอนอยู่ในปัจจุบัน

จากแบบสอบถามเกี่ยวกับรายวิชาต่างๆในหมวดวิชาภาษาไทยที่อาจารย์ภาษาไทยกำลังสอนอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งอาจารย์แต่ละคนสามารถตอบได้หลายวิชา ผลปรากฏว่ามีรายวิชาต่างๆที่อาจารย์กำลังสอนอยู่เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้

รายวิชา	จำนวนผู้ตอบ	คิดเป็นร้อยละ*
ไทย ๑๐๑ การใช้ภาษาไทย	๗๓	๗๒.๒๔
ไทย ๑๐๒ วาทกรรมสำหรับครู	๖๘	๖๗.๓๓
ไทย ๑๐๓ การเขียนรายงานจากการค้นคว้า	๓๔	๓๓.๖๖
ไทย ๑๐๔ ลักษณะภาษาไทย	๓๐	๒๙.๗๐
ไทย ๒๔๒ วรรณคดีวิจารณ์	๒๘	๒๗.๗๗
ไทย ๒๒๑ การอ่านทั่วไป	๒๕	๒๔.๗๕
ไทย ๑๑๑ ภาษาศาสตร์เบื้องต้นสำหรับครู	๒๔	๒๓.๗๖
ไทย ๒๔๔ คติชนวิทยา	๒๔	๒๓.๗๖
ไทย ๑๐๕ แง่คิดจากวรรณคดีและวรรณกรรม	๒๐	๑๙.๖๐
ไทย ๒๑๑ หลักภาษาไทย	๒๐	๑๙.๖๐
ไทย ๒๔๓ วรรณคดีนิราศ	๑๙	๑๘.๘๑
ไทย ๒๔๑ ลักษณะคำประพันธ์ไทย	๑๗	๑๖.๘๓
ไทย ๒๑๒ หลักการอ่านการเขียนคำไทย	๑๒	๑๑.๘๘
ไทย ๒๓๑ การเขียนทั่วไป	๗	๖.๘๓

* โดยเทียบจากผู้ตอบจำนวนเต็ม ๑๐๑ คนในแต่ละรายวิชา

จากตารางที่ ๒ แสดงว่า อาจารย์ภาษาไทยในวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สอนวิชาไทย ๑๐๑ (การใช้ภาษาไทย) เป็นจำนวนมากที่สุดคือร้อยละ ๗๒.๒๔ รองลงมาคือ ร้อยละ ๖๗.๓๓ สอนวิชาไทย ๑๐๒ (วาทกรรมสำหรับครู) และสอนวิชาไทย ๒๓๑ (การเขียนทั่วไป) เป็นจำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ ๖.๘๓

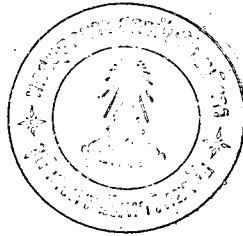
ตารางที่ ๓ แสดงเหตุผลของอาจารย์ในการสอนวิชาภาษาไทย

จากแบบสอบถามเกี่ยวกับเหตุผลของอาจารย์ในการสอนวิชาภาษาไทย ผลปรากฏว่า อาจารย์มีเหตุผลในการสอนวิชาภาษาไทยเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้

เหตุผล	จำนวนผู้ตอบ	คิดเป็นร้อยละ
ใจสมัคร	๘๘	๘๗.๑๓
สอบบรรจุได้ในหมวดวิชานี้	๑๐	๙.๙๐
ผู้บังคับบัญชามอบหมายให้สอน	๓	๒.๙๗
รวม	๑๐๑	๑๐๐

จากตารางที่ ๓ แสดงว่า อาจารย์ภาษาไทยส่วนใหญ่คือร้อยละ ๘๗.๑๓ สอนวิชาภาษาไทยด้วยใจสมัคร จำนวนรองลงมาคือร้อยละ ๙.๙๐ สอนเพราะสอบบรรจุได้ในหมวดวิชานี้ มีอาจารย์จำนวนน้อยมากคือร้อยละ ๒.๙๗ ที่สอนเพราะผู้บังคับบัญชามอบหมายให้สอน

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔ แสดงเหตุผลที่อาจารย์ชอบสอนวิชาภาษาไทย

จากแบบสอบถามเกี่ยวกับเหตุผลที่อาจารย์ชอบสอนวิชาภาษาไทย ซึ่งอาจารย์แต่ละคนสามารถตอบได้หลายข้อ ผลปรากฏว่ามีเหตุผลที่อาจารย์ชอบสอนวิชานี้เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้

เหตุผลที่ชอบสอน	จำนวนผู้ตอบ	คิดเป็นร้อยละ*
สมัครสอนด้วยใจรัก	๗๕	๗๔.๒๖
ได้รับการฝึกฝนมาทางนี้โดยตรง	๖๒	๖๑.๓๘
เห็นว่าเป็นวิชาที่สำคัญและเป็นประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	๕๑	๕๐.๕๐

* โดยเทียบจากผู้ตอบจำนวนเต็ม ๑๐๑ คนในแต่ละเหตุผล

จากตารางที่ ๔ แสดงว่าอาจารย์ส่วนใหญ่คือร้อยละ ๗๔.๒๖ ชอบสอนวิชานี้เพราะใจรัก จำนวนรองลงมาคือร้อยละ ๖๑.๓๘ ชอบสอนเพราะได้รับการฝึกฝนมาทางนี้โดยตรง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕ แสดงเหตุผลที่อาจารย์ไม่ชอบสอนวิชาภาษาไทย

จากแบบสอบถามเกี่ยวกับเหตุผลที่อาจารย์ไม่ชอบสอนวิชาภาษาไทย ซึ่งอาจารย์แต่ละคนที่ไม่ชอบสอนวิชานี้สามารถเลือกตอบได้หลายข้อ ผลปรากฏว่ามีเหตุผลต่างๆที่อาจารย์ไม่ชอบสอนเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้

เหตุผลที่ไม่ชอบสอน	จำนวนผู้ตอบ	คิดเป็นร้อยละ*
ต้องเตรียมการสอนมาก	๑๐	๕.๕๐
ไม่ได้ศึกษาวิธีสอนเกี่ยวกับวิชานี้มาโดยตรง	๓	๒.๕๗
เห็นว่า เป็นวิชาที่น่าเบื่อหน่าย	๒	๑.๕๘
หลักสูตรบกพร่องทั้งในค่านเนื้อหาและเวลา	๑	๐.๕๔

* โดยเทียบจากผู้ตอบจำนวนเต็ม ๑๐๑ คนในแต่ละเหตุผล

จากตารางที่ ๕ แสดงว่า อาจารย์ภาษาไทยจำนวนน้อยคือร้อยละ ๕.๕๐ ไม่ชอบสอนวิชานี้เพราะเห็นว่าต้องเตรียมการสอนมาก รองลงมาคือจำนวนร้อยละ ๒.๕๗ ไม่ชอบสอนเพราะไม่ได้ศึกษาวิธีสอนเกี่ยวกับวิชานี้มาโดยตรง

ตารางที่ ๖ แสดงหมวดวิชาอื่นๆที่อาจารย์ภาษาไทยสอน

จากแบบสอบถามปรากฏว่าอาจารย์ภาษาไทยได้สอนในหมวดวิชาอื่นๆนอกเหนือไปจากรายวิชาต่างๆในหมวดวิชาภาษาไทยดังนี้

หมวดวิชา	จำนวนผู้ตอบ	คิดเป็นร้อยละ*
การศึกษา (ศึกษา ๔๓๒ วิธีสอนภาษาไทย)	๕	๘.๕๖
ภาษาอังกฤษ	๒	๑.๕๔
คณิตศาสตร์	๑	๐.๕๕

* โดยเทียบจากผู้ตอบจำนวนเต็ม ๑๐๑ คนในแต่ละหมวดวิชา

จากตารางที่ ๖ แสดงว่า อาจารย์ภาษาไทยจำนวนน้อยคือร้อยละ ๘.๕๖ สอนวิชาการศึกษา (ศึกษา ๔๓๒ วิธีสอนภาษาไทย) รองลงมาคือจำนวนร้อยละ ๑.๕๔ สอนในหมวดวิชาภาษาอังกฤษ และมีเพียงร้อยละ ๐.๕๕ ที่สอนในหมวดวิชาคณิตศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๗ แสดงงานพิเศษอื่นๆที่อาจารย์ภาษาไทยทำนอกเหนือไปจากการสอน

จากแบบสอบถามเกี่ยวกับงานพิเศษอื่นๆที่อาจารย์ภาษาไทยทำนอกเหนือไปจากการสอน ซึ่งอาจารย์แต่ละคนสามารถตอบได้หลายข้อ ผลปรากฏว่ามีงานพิเศษอื่นๆที่อาจารย์กำลังทำอยู่เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้

งานพิเศษ	จำนวนผู้ตอบ	คิดเป็นร้อยละ*
งานธุรการ	๔๔	๔๓.๕๖
งานนิเทศน์นักศึกษาฝึกสอน	๓๘	๓๘.๖๑
งานประจำชั้นเรียน	๓๖	๓๕.๖๔
งานวิชาการ	๑๘	๑๗.๘๓
งานฝ่ายปกครองหรือกิจการนักศึกษา	๑๖	๑๕.๘๘
การเงิน	๗	๖.๙๓
หัวหน้าภาควิชา	๖	๕.๙๘
การแนะแนว	๕	๔.๙๕

* โดยเทียบจากผู้ตอบจำนวนเต็ม ๑๐๑ คนในงานพิเศษแต่ละชนิด

จากตารางที่ ๗ แสดงว่า งานพิเศษที่อาจารย์ภาษาไทยทำนอกเหนือไปจากการสอนคือ งานธุรการร้อยละ ๔๓.๕๖ จำนวนรองลงมาคือร้อยละ ๓๘.๖๑ ทำงานนิเทศน์นักศึกษาฝึกสอน และอาจารย์จำนวนร้อยละ ๓๕.๖๔ ทำงานประจำชั้นเรียน

ตารางที่ ๘ แสดงการยอมรับระดับความรู้ในวิชาภาษาไทยที่จะสอนนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษารัชั้นสูงของอาจารย์ภาษาไทย

ระดับความรู้	จำนวนผู้ตอบ	คิดเป็นร้อยละ
ยังต้องการความรู้เพิ่มเติมอีกมาก	๔๖	๔๕.๕๕
ดี	๓๕	๓๔.๖๕
ปานกลาง	๑๘	๑๘.๑๘
ดีมาก	๑	๐.๙๙
รวม	๑๐๑	๑๐๐

จากตารางที่ ๘ แสดงว่า อาจารย์ภาษาไทยร้อยละ ๔๕.๕๕ ยอมรับว่ายังต้องการความรู้เพิ่มเติมอีกมาก รองลงมาคือจำนวนร้อยละ ๓๔.๖๕ ยอมรับว่ามีความรู้ดี และมีอาจารย์จำนวนน้อยมากคือร้อยละ ๐.๙๙ ที่ยอมรับว่ามีความรู้ดีมาก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕ แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนอาจารย์ที่จะมีผลต่อการสอน

ลักษณะความสัมพันธ์	จำนวนผู้ตอบ	คิดเป็นร้อยละ
เพื่อนอาจารย์ให้ความร่วมมือเป็นบางคน	๖๔	๖๓.๓๓
เพื่อนอาจารย์ให้ความร่วมมือในการทำงานดี	๓๒	๓๑.๖๘
ต่างคนต่างทำงานไม่ยุ่งเกี่ยวกับ	๕	๔.๙๙
รวม	๑๐๑	๑๐๐

จากตารางที่ ๕ แสดงว่าอาจารย์ภาษาไทยส่วนใหญ่คือร้อยละ ๖๓.๓๓ เห็นว่าเพื่อนอาจารย์ให้ความร่วมมือเป็นบางคน จำนวนรองลงมาคือร้อยละ ๓๑.๖๘ เห็นว่าเพื่อนอาจารย์ให้ความร่วมมือในการทำงานดี และมีอาจารย์จำนวนน้อยคือร้อยละ ๔.๙๙ เห็นว่าต่างคนต่างทำงานไม่ยุ่งเกี่ยวกับ

ตารางที่ ๑๐ แสดงสุขภาพในปัจจุบันของอาจารย์ภาษาไทย

สุขภาพ	จำนวนผู้ตอบ	คิดเป็นร้อยละ
แข็งแรงเป็นปกติดี	๘๓	๘๒.๑๔
เจ็บป่วยแต่ไม่ร้ายแรง	๑๒	๑๑.๘๘
มีโรคประจำตัวต้องอยู่ในความดูแลของแพทย์	๒	๑.๙๘
รวม	๑๐๑	๑๐๐

จากตารางที่ ๑๐ แสดงว่า อาจารย์ภาษาไทยส่วนใหญ่คือร้อยละ ๘๒.๑๔ มีสุขภาพแข็งแรงเป็นปกติดี มีจำนวนอาจารย์เป็นส่วนน้อยที่เจ็บป่วยแต่ไม่ร้ายแรงคือร้อยละ ๑๑.๘๘ และมีอาจารย์จำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ ๑.๙๘ ที่มีโรคประจำตัวต้องอยู่ในความดูแลของแพทย์

ความต้องการการนิเทศการสอนวิชาภาษาไทย

จากแบบสอบถามในตอนที่เกี่ยวกับความต้องการการนิเทศการสอนวิชาภาษาไทย (ตารางที่ ๑๑-๒๕) และปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย (ตารางที่ ๒๖-๓๐) ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ยของค่าตอบจากข้อมูลแบบมาตราส่วนประเมินค่า และนำค่าเฉลี่ยมาเทียบอันดับเพื่อแปลความตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ตลอดจนหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้วนำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบคำอธิบาย ดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๑๑ แสดงสิ่งที่อาจารย์ภาษาไทยต้องการให้มีการฝึกอบรมและนิเทศการศึกษา

สิ่งที่อาจารย์ต้องการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลความ
ความรู้ในเนื้อหาวิชา	๔.๒๘	๐.๘๐	ต้องการมาก
การปรับปรุงวิธีสอน	๔.๐๘	๐.๗๓	ต้องการมาก
หลักสูตร	๔.๐๒	๐.๗๘	ต้องการมาก
การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	๔.๐๒	๐.๗๕	ต้องการมาก
วิธีสร้างและการใช้อุปกรณ์การสอน	๓.๘๘	๐.๗๕	ต้องการมาก
ความรู้เกี่ยวกับแหล่งวิชาการ	๓.๘๗	๐.๗๘	ต้องการมาก
วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน	๓.๗๕	๐.๗๑	ต้องการมาก
การเตรียมการสอน	๓.๘๗	๐.๘๒	ต้องการปานกลาง
การสร้างมนุษยสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา	๓.๓๕	๐.๘๘	ต้องการปานกลาง

จากตารางที่ ๑๑ แสดงว่า อาจารย์ภาษาไทยต้องการให้มีการฝึกอบรมและนิเทศศึกษามากตามลำดับดังนี้ ความรู้ในเนื้อหาวิชา (ค่าเฉลี่ย ๔.๒๘) การปรับปรุงวิธีสอน (ค่าเฉลี่ย ๔.๐๘) หลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (ค่าเฉลี่ย ๔.๐๒ เท่ากัน) วิธีสร้างและการใช้อุปกรณ์การสอน (ค่าเฉลี่ย ๓.๘๘) ความรู้เกี่ยวกับแหล่งวิชาการ (ค่าเฉลี่ย ๓.๘๗) และวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน (ค่าเฉลี่ย ๓.๗๕)

ตารางที่ ๑๒ แสดงสิ่งที่อาจารย์ภาษาไทยต้องการให้วิทยาลัยจัดทำในส่วนที่เกี่ยวกับหลักสูตร

สิ่งที่อาจารย์ต้องการให้วิทยาลัยจัดทำ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลความ
จัดประชุมปฏิบัติการเพื่อทำโปรแกรมการสอนล่วงหน้า	๔.๓๐	๐.๖๔	ต้องการมาก
ส่งเสริมให้อาจารย์วิเคราะห์หลักสูตรก่อนสอน	๔.๑๑	๐.๘๒	ต้องการมาก
จัดอบรมหรือแนะนำอาจารย์ในภาควิชาให้เข้าใจหลักสูตรที่สอน	๔.๐๓	๐.๗๗	ต้องการมาก
จัดหาเอกสารหลักสูตรให้อาจารย์ทุกคนอ่าน	๔.๐๐	๐.๗๑	ต้องการมาก
จัดประชุมปฏิบัติการเพื่อคัดแปลงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น	๓.๕๓	๐.๘๑	ต้องการมาก

จากตารางที่ ๑๒ แสดงว่า สิ่งที่อาจารย์ภาษาไทยต้องการให้วิทยาลัยจัดทำในส่วนที่เกี่ยวกับหลักสูตรมากเรียงตามลำดับคือ จัดประชุมปฏิบัติการเพื่อทำโปรแกรมการสอนล่วงหน้า (ค่าเฉลี่ย ๔.๓๐) ส่งเสริมให้อาจารย์วิเคราะห์หลักสูตรก่อนสอน (ค่าเฉลี่ย ๔.๑๑) จัดอบรมหรือแนะนำอาจารย์ในภาควิชาให้เข้าใจหลักสูตรที่สอน (ค่าเฉลี่ย ๔.๐๓) จัดหาเอกสารหลักสูตรให้อาจารย์ทุกคนอ่าน (ค่าเฉลี่ย ๔.๐๐) และจัดประชุมปฏิบัติการเพื่อคัดแปลงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น (ค่าเฉลี่ย ๓.๕๓)

ตารางที่ ๑๓ แสดงความต้องการเพิ่มพูนความรู้ในเนื้อหาวิชาในรายวิชาต่างๆของอาจารย์
ภาษาไทย

รายวิชาที่อาจารย์ต้องการความรู้เพิ่มเติม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลความ
ไทย ๑๑๑ ภาษาศาสตร์เบื้องต้นสำหรับครู	๔.๒๒	๐.๘๐	ต้องการมาก
ไทย ๑๐๕ แง่คิดจากวรรณคดีและวรรณกรรม	๔.๐๘	๐.๘๕	ต้องการมาก
ไทย ๒๔๒ วรรณคดีวิจารณ์	๓.๘๔	๐.๘๔	ต้องการมาก
ไทย ๒๔๔ คติชนวิทยา	๓.๘๒	๐.๘๔	ต้องการมาก
ไทย ๑๐๑ การใช้ภาษาไทย	๓.๘๘	๐.๘๑	ต้องการมาก
ไทย ๑๐๒ วาทกรรมสำหรับครู	๓.๗๕	๐.๘๐	ต้องการมาก
ไทย ๑๐๔ ลักษณะภาษาไทย	๓.๗๕	๐.๘๐	ต้องการมาก
ไทย ๒๔๓ วรรณคดีนิราศ	๓.๖๗	๐.๘๒	ต้องการมาก
ไทย ๒๑๑ หลักภาษาไทย	๓.๔๘	๐.๘๘	ต้องการปานกลาง
ไทย ๑๐๓ การเขียนรายงานจากการค้นคว้า	๓.๔๖	๐.๘๗	ต้องการปานกลาง
ไทย ๒๑๒ หลักการอ่านการเขียนคำไทย	๓.๔๖	๐.๘๒	ต้องการปานกลาง
ไทย ๒๓๑ การเขียนทั่วไป	๓.๔๖	๐.๘๔	ต้องการปานกลาง
ไทย ๒๔๑ ลักษณะคำประพันธ์ไทย	๓.๔๖	๐.๘๘	ต้องการปานกลาง
ไทย ๒๒๑ การอ่านทั่วไป	๓.๔๔	๐.๘๕	ต้องการปานกลาง

จากตารางที่ ๑๓ แสดงว่า อาจารย์ภาษาไทยต้องการความรู้เพิ่มเติมในเนื้อหาวิชาในรายวิชาต่างๆมากตามลำดับคือ ไทย ๑๑๑ ภาษาศาสตร์เบื้องต้นสำหรับครู (ค่าเฉลี่ย ๔.๒๒) ไทย ๑๐๕ แง่คิดจากวรรณคดีและวรรณกรรม (ค่าเฉลี่ย ๔.๐๘) ไทย ๒๔๒ วรรณคดีวิจารณ์ (ค่าเฉลี่ย ๓.๘๔) ไทย ๒๔๔ คติชนวิทยา (ค่าเฉลี่ย ๓.๘๒) ไทย ๑๐๑ การใช้ภาษาไทย (ค่าเฉลี่ย ๓.๘๘) ไทย ๑๐๒ วาทกรรมสำหรับครูและไทย ๑๐๔ ลักษณะภาษาไทย (ค่าเฉลี่ย ๓.๗๕ เท่ากัน) และไทย ๒๔๓ วรรณคดีนิราศ (ค่าเฉลี่ย ๓.๖๗)

ตารางที่ ๑๔ แสดงความต้องการแหล่งวิชาการและวิธีการที่จะเพิ่มพูนความรู้ในเนื้อหาวิชา
ของอาจารย์ภาษาไทย

แหล่งวิชาการและวิธีการที่อาจารย์ต้องการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปลความ
การจัดสัมมนาทางวิชาการทุกภาคเรียน	๔.๑๗	๐.๘๔	ต้องการมาก
หนังสือประกอบคำบรรยาย	๔.๑๕	๐.๖๔	ต้องการมาก
เอกสารประกอบการสอนรายวิชา	๔.๐๖	๐.๗๒	ต้องการมาก
คู่มือครู	๓.๗๔	๐.๗๕	ต้องการมาก
ศึกษานิเทศก์ภาษาไทยจากกรมการฝึกหัดครู	๓.๖๓	๐.๘๔	ต้องการมาก
เพื่อนอาจารย์ในภาควิชาเดียวกัน	๓.๓๘	๐.๕๖	ต้องการปานกลาง
หัวหน้าภาควิชา	๓.๒๓	๐.๘๖	ต้องการปานกลาง

จากตารางที่ ๑๔ แสดงว่า อาจารย์ภาษาไทยต้องการที่จะเพิ่มพูนความรู้ในเนื้อหาวิชาจากแหล่งวิชาการและวิธีการต่างๆมากตามลำดับคือ จากการจัดสัมมนาทางวิชาการทุกภาคเรียน (ค่าเฉลี่ย ๔.๑๗) จากหนังสือประกอบคำบรรยาย (ค่าเฉลี่ย ๔.๑๕) จากเอกสารประกอบการสอนรายวิชา (ค่าเฉลี่ย ๔.๐๖) จากคู่มือครู (ค่าเฉลี่ย ๓.๗๔) และจากศึกษานิเทศก์ภาษาไทยจากกรมการฝึกหัดครู (ค่าเฉลี่ย ๓.๖๓)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๕ แสดงสิ่งที่อาจารย์ภาษาไทยต้องการให้วิทยาลัยจัดทำ

สิ่งที่อาจารย์ต้องการให้วิทยาลัยจัดทำ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลความ
เปิดโอกาสให้อาจารย์ไปศึกษาต่อ	๔.๖๑	๐.๖๒	ต้องการมากที่สุด
จัดห้องสมุดของวิทยาลัยให้มีหนังสือใน			
สายวิชาภาษาไทยอย่างเพียงพอ	๔.๕๐	๐.๘๑	ต้องการมากที่สุด
ส่งอาจารย์เข้ารับการอบรมทุกครั้งที่มีโอกาส	๔.๔๔	๐.๖๑	ต้องการมาก
เชิญวิทยากรมาบรรยายเป็นครั้งคราว	๔.๑๘	๐.๖๑	ต้องการมาก
จัดบริการให้ความสะดวกในค่านวัสดุอุปกรณ์	๔.๑๒	๐.๗๑	ต้องการมาก
จัดสาริตการสอนให้ดูเป็นตัวอย่าง	๓.๘๓	๐.๘๘	ต้องการมาก
ขอความช่วยเหลือจากหน่วยศึกษานิเทศก์			
กรมการฝึกหัดครู	๓.๗๐	๐.๘๔	ต้องการมาก

จากตารางที่ ๑๕ แสดงว่า สิ่งที่อาจารย์ภาษาไทยต้องการให้วิทยาลัยจัดทำมากที่สุดคือ เปิดโอกาสให้อาจารย์ไปศึกษาต่อ (ค่าเฉลี่ย ๔.๖๑) และจัดห้องสมุดของวิทยาลัยให้มีหนังสือในสายวิชาภาษาไทยอย่างเพียงพอ (ค่าเฉลี่ย ๔.๕๐)

ตารางที่ ๑๖ แสดงบุคคลที่อาจารย์ภาษาไทยต้องการให้มีหน้าที่จัดเตรียมโปรแกรมการสอน
วิชาภาษาไทย

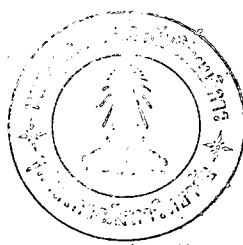
ผู้ที่อาจารย์ต้องการให้จัดเตรียม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปลความ
อาจารย์ผู้สอน	๔.๕๐	๐.๖๓	ต้องการมากที่สุด
อาจารย์ผู้สอนร่วมกับหัวหน้าภาควิชา	๔.๑๔	๐.๗๕	ต้องการมาก
หัวหน้าภาควิชา	๓.๘๖	๐.๗๒	ต้องการมาก
รองอธิการฝ่ายวิชาการ	๓.๓๘	๐.๘๒	ต้องการปานกลาง
คณะกรรมการฝ่ายวิชาการของวิทยาลัย	๓.๒๘	๐.๘๑	ต้องการปานกลาง

จากตารางที่ ๑๖ แสดงว่า บุคคลที่อาจารย์ภาษาไทยต้องการให้มีหน้าที่จัดเตรียม
โปรแกรมการสอนวิชาภาษาไทยมากที่สุดคือ อาจารย์ผู้สอน (ค่าเฉลี่ย ๔.๕๐)

ตารางที่ ๑๗ แสดงเกณฑ์ในการพิจารณาจัดอาจารย์เข้าสอนวิชาภาษาไทยของวิทยาลัยตาม
ความต้องการของอาจารย์ภาษาไทย

เกณฑ์ที่อาจารย์ต้องการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปลความ
พื้นฐานความรู้ที่ได้เรียนมา	๔.๕๐	๐.๖๓	ต้องการมากที่สุด
ความสามารถ ความถนัดและความสนใจ	๔.๒๘	๐.๖๓	ต้องการมาก
ประสบการณ์ในการสอน	๔.๐๐	๐.๘๑	ต้องการมาก
ตามสายวิชาที่สอบบรรจุได้	๓.๗๓	๐.๘๗	ต้องการมาก
ตามความสมัครใจของผู้สอน	๓.๕๗	๐.๘๗	ต้องการมาก

จากตารางที่ ๑๗ แสดงว่า อาจารย์ภาษาไทยต้องการให้วิทยาลัยพิจารณาจัด
อาจารย์เข้าสอนวิชาภาษาไทยตามพื้นฐานความรู้ที่ได้เรียนมามากที่สุด (ค่าเฉลี่ย ๔.๕๐)

ตารางที่ ๑๘ แสดงสิ่งที่อาจารย์ภาษาไทยต้องการให้หัวหน้าภาควิชาช่วยเหลือเมื่อได้รับมอบหมายให้สอนวิชาต่างๆ

สิ่งที่อาจารย์ต้องการให้หัวหน้าภาควิชาช่วยเหลือ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลความ
วางแผนงานร่วมกันแล้วมอบอำนาจให้โดยเด็ดขาด	๓.๘๐	๐.๘๓	ต้องการมาก
ร่วมงานและติดตามผลอย่างใกล้ชิดตลอดโปรแกรม	๓.๗๘	๐.๘๓	ต้องการมาก
อธิบายให้ทราบถึงหน้าที่ ขอบเขตของงานและวิธีการ	๓.๖๕	๑.๐๑	ต้องการมาก
ให้อาจารย์ดำเนินการได้โดยไม่ต้องปรึกษา	๓.๐๐	๐.๘๗	ต้องการปานกลาง

จากตารางที่ ๑๘ แสดงว่า อาจารย์ภาษาไทยต้องการให้หัวหน้าภาควิชาช่วยเหลือมากตามลำดับคือ วางแผนงานร่วมกันแล้วมอบอำนาจให้โดยเด็ดขาด (ค่าเฉลี่ย ๓.๘๐) ร่วมงานและติดตามผลอย่างใกล้ชิดตลอดโปรแกรม (ค่าเฉลี่ย ๓.๗๘) และอธิบายให้ทราบถึงหน้าที่ ขอบเขตของงานและวิธีการ (ค่าเฉลี่ย ๓.๖๕)

ตารางที่ ๑๙ แสดงวิธีการพิจารณาจัดซื้อหนังสือสายวิชาภาษาไทยที่อาจารย์ภาษาไทยต้องการ

วิธีการที่อาจารย์ต้องการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลความ
อาจารย์ในภาควิชาเป็นผู้พิจารณาจัดซื้อ	๔.๑๒	๐.๘๕	ต้องการมาก
อาจารย์ในภาควิชาเสนอชื่อหนังสือให้ บรรณารักษ์พิจารณาจัดซื้อ	๓.๗๖	๐.๘๗	ต้องการมาก
หัวหน้าภาควิชาจัดซื้อเอง	๒.๗๐	๑.๐๓	ต้องการปานกลาง
บรรณารักษ์พิจารณาจัดซื้อเอง	๒.๑๒	๑.๐๘	ต้องการน้อย

จากตารางที่ ๑๙ แสดงว่าวิธีการพิจารณาจัดซื้อหนังสือสายวิชาภาษาไทยที่อาจารย์ต้องการมากคือ อาจารย์ในภาควิชาเป็นผู้พิจารณาจัดซื้อ (ค่าเฉลี่ย ๔.๑๒) และอาจารย์ในภาควิชาเสนอชื่อหนังสือให้บรรณารักษ์พิจารณาจัดซื้อ (ค่าเฉลี่ย ๓.๗๖)

ตารางที่ ๒๐ แสดงสิ่งที่อาจารย์ภาษาไทยต้องการในการเตรียมการสอน

สิ่งที่อาจารย์ต้องการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลความ
เอกสารอ้างอิงประกอบ	๔.๕๐	๐.๕๕	ต้องการมากที่สุด
เอกสารประกอบการสอนของหน่วยศึกษา- นิเทศกรรมการฝึกหัดครู	๔.๓๖	๐.๖๔	ต้องการมาก
หนังสือแบบเรียน	๔.๑๒	๐.๘๒	ต้องการมาก

จากตารางที่ ๒๐ แสดงว่าสิ่งที่อาจารย์ต้องการมากที่สุดในการเตรียมการสอนคือ เอกสารอ้างอิงประกอบ (ค่าเฉลี่ย ๔.๕๐) ต้องการมากที่สุด เอกสารประกอบการสอนของหน่วยศึกษานิเทศกรรมการฝึกหัดครู (ค่าเฉลี่ย ๔.๓๖) และหนังสือแบบเรียน (ค่าเฉลี่ย ๔.๑๒)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๑ แสดงความช่วยเหลือที่อาจารย์ภาษาไทยต้องการจากผู้นิเทศการสอน

ความช่วยเหลือที่อาจารย์ต้องการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลความ
การให้รายชื่อหนังสืออ่านประกอบเพื่อการค้นคว้าเพิ่มเติม	๓.๘๖	๐.๘๑	ต้องการมาก
โอกาสที่จะสร้างทัศนคติและนิสัยที่ดีแก่นักศึกษา	๓.๗๖	๐.๗๗	ต้องการมาก
การแนะนำวิธีการเรียนที่ถูกต้อง	๓.๗๓	๐.๘๒	ต้องการมาก
การบอกความมุ่งหมายและประโยชน์ในการที่จะเรียนวิชานั้นๆ	๓.๖๗	๐.๘๒	ต้องการมาก
การอธิบายขอบเขตของวิชาที่จะเรียน	๓.๕๕	๐.๘๑	ต้องการปานกลาง
การอธิบายถึงวิธีการประเมินผลที่จะใช้ในการเรียนวิชานั้นๆ	๓.๕๓	๐.๖๘	ต้องการปานกลาง

จากตารางที่ ๒๑ แสดงว่า ความช่วยเหลือที่อาจารย์ภาษาไทยต้องการจากผู้นิเทศการสอนมากตามลำดับคือ การให้รายชื่อหนังสืออ่านประกอบเพื่อการค้นคว้าเพิ่มเติม (ค่าเฉลี่ย ๓.๘๖) โอกาสที่จะสร้างทัศนคติและนิสัยที่ดีแก่นักศึกษา (ค่าเฉลี่ย ๓.๗๖) การแนะนำวิธีการเรียนที่ถูกต้อง (ค่าเฉลี่ย ๓.๗๓) และการบอกความมุ่งหมายและประโยชน์ในการที่จะเรียนวิชานั้นๆ (ค่าเฉลี่ย ๓.๖๗)

ตารางที่ ๒๒ แสดงคำแนะนำเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมในการเรียนการสอนที่อาจารย์ภาษา-
ไทยต้องการจากผู้นิเทศการสอน

คำแนะนำที่อาจารย์ต้องการจากผู้นิเทศการสอน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปลความ
ให้นักศึกษาวิจารณ์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียน	๓.๗๖	๐.๘๘	ต้องการมาก
ให้นักศึกษาค้นคว้าในห้องสมุด	๓.๕๘	๐.๘๓	ต้องการมาก
แบ่งกลุ่มนักศึกษาจัดอภิปรายตามหัวข้อที่กำหนดให้	๓.๕๓	๐.๘๑	ต้องการมาก
ให้นักศึกษาจัดนิทรรศการในวันสำคัญต่างๆ	๓.๔๕	๐.๖๖	ต้องการปานกลาง
ให้นักศึกษาทำรายงานส่งเป็นกลุ่มหรือรายบุคคล	๓.๔๒	๐.๘๑	ต้องการปานกลาง
พานักศึกษาไปฟังการอภิปราย ปาฐกถา โต้ว่าที่พานักศึกษาออกไปศึกษานอกสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน	๓.๓๕	๐.๗๓	ต้องการปานกลาง
ให้นักศึกษาทำแผนภูมิหรือหุ่นจำลอง	๓.๓๔	๐.๗๗	ต้องการปานกลาง
ให้นักศึกษารวบรวมภาพหรือข่าวที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน	๓.๓๒	๐.๗๑	ต้องการปานกลาง
ให้นักศึกษารวบรวมภาพหรือข่าวที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน	๓.๒๗	๐.๖๕	ต้องการปานกลาง
ให้นักศึกษาทำสรุปภาพเกี่ยวกับเนื้อเรื่องในบทเรียน	๓.๒๐	๐.๖๕	ต้องการปานกลาง

จากตารางที่ ๒๒ แสดงว่า อาจารย์ภาษาไทยต้องการคำแนะนำเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจากผู้นิเทศการสอนมากตามลำดับคือ การให้นักศึกษาวิจารณ์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียน (ค่าเฉลี่ย ๓.๗๖) การให้นักศึกษาค้นคว้าในห้องสมุด (ค่าเฉลี่ย ๓.๕๘) และการแบ่งกลุ่มนักศึกษาจัดอภิปรายตามหัวข้อที่กำหนดให้ (ค่าเฉลี่ย ๓.๕๓)

ตารางที่ ๒๓ แสดงการติดตามผลการดำเนินงานของผู้บริหารที่อาจารย์ภาษาไทยต้องการ

การติดตามผลการดำเนินงานที่อาจารย์ต้องการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลความ
จัดสัมมนาอาจารย์ในสายวิชาเดียวกัน	๔.๒๖	๐.๖๕	ต้องการมาก
ประชุมผู้สอนในระดับเดียวกันเพื่อพิจารณาแก้ปัญหา	๔.๐๖	๐.๗๓	ต้องการมาก
ติดตามความรับผิดชอบในการเข้าห้องสอน	๓.๘๘	๐.๘๘	ต้องการมาก
ประชุมอาจารย์ในภาควิชาเสมอ	๓.๘๕	๐.๗๖	ต้องการมาก
ออกแบบสำรวจงานผลงานการสอนของอาจารย์	๓.๘๒	๐.๙๔	ต้องการมาก
ประชุมหัวหน้าภาควิชาเพื่อทราบปัญหา	๓.๘๖	๐.๙๓	ต้องการปานกลาง
เข้าสังเกตการสอนในชั้นเรียน	๓.๑๘	๐.๙๕	ต้องการปานกลาง

จากตารางที่ ๒๓ แสดงว่า อาจารย์ภาษาไทยต้องการให้ผู้บริหารวิทยาลัยติดตามผลการดำเนินงานของอาจารย์มากตามลำดับดังนี้คือ จัดสัมมนาอาจารย์ในสายวิชาเดียวกัน (ค่าเฉลี่ย ๔.๒๖) ประชุมผู้สอนในระดับเดียวกันเพื่อพิจารณาแก้ปัญหา (ค่าเฉลี่ย ๔.๐๖) ติดตามความรับผิดชอบในการเข้าห้องสอน (ค่าเฉลี่ย ๓.๘๘) ประชุมอาจารย์ในภาควิชาเสมอ (ค่าเฉลี่ย ๓.๘๕) ออกแบบสำรวจงานผลงานการสอนของอาจารย์ (ค่าเฉลี่ย ๓.๘๒)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๔ แสดงความต้องการที่จะใช้อุปกรณ์การสอนของอาจารย์ภาษาไทย

อุปกรณ์การสอนที่อาจารย์ต้องการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลความ
เทปบันทึกเสียง	๔.๓๑	๐.๗๑	✓ ต้องการมาก
สิ่งพิมพ์	๓.๕๐	๐.๘๑	✓ ต้องการมาก
สไลด์ फिल्मสตริป	๓.๗๕	๐.๕๑	✓ ต้องการมาก
ของจริง	๓.๗๕	๐.๘๕	✓ ต้องการมาก
หุ่นจำลอง	๓.๔๖	๐.๗๐	✓ ต้องการปานกลาง
ภาพถ่าย ภาพเหมือน การ์ตูน	๓.๔๑	๐.๕๕	✓ ต้องการปานกลาง
ภาพยนตร์	๓.๓๕	๐.๕๕	✓ ต้องการปานกลาง
แผนที่ แผนภูมิ ภาพฉีก	๓.๓๒	๐.๗๐	✓ ต้องการปานกลาง

จากตารางที่ ๒๔ แสดงว่า อาจารย์ภาษาไทยมีความต้องการที่จะใช้อุปกรณ์การสอนมากตามลำดับดังนี้คือ เทปบันทึกเสียง (ค่าเฉลี่ย ๔.๓๑) สิ่งพิมพ์ (ค่าเฉลี่ย ๓.๕๐) สไลด์ फिल्मสตริป (ค่าเฉลี่ย ๓.๗๕) และของจริง (ค่าเฉลี่ย ๓.๗๕)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๕ แสดงความต้องการการฝึกอบรมและการนิเทศทักษะในการสอนของอาจารย์
ภาษาไทย

ทักษะในการสอนที่อาจารย์ต้องการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปลความ
ทักษะในการใช้สื่อการสอน	๓.๘๐	๐.๓๘	ต้องการมาก
ทักษะในการสร้างความสนใจและเสริม กำลังใจ	๓.๗๓	๐.๓๘	ต้องการมาก
ทักษะในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า	๓.๖๗	๐.๔๘	ต้องการมาก
ทักษะในการอธิบายและเล่าเรื่อง	๓.๖๖	๐.๔๐	ต้องการมาก
ทักษะในการดำเนินการสอน	๓.๕๘	๐.๕๑	ต้องการปานกลาง
ทักษะในการนำเข้าสู่บทเรียน	๓.๕๕	๐.๕๓	ต้องการปานกลาง
ทักษะในการสรุปบทเรียนและการประ- เมินผล	๓.๕๕	๐.๕๓	ต้องการปานกลาง
ทักษะในการใช้คำถาม	๓.๕๔	๐.๕๕	ต้องการปานกลาง
ทักษะในการยกตัวอย่าง	๓.๕๓	๐.๕๑	ต้องการปานกลาง
ทักษะในการควบคุมชั้นเรียน	๓.๒๔	๐.๔๖	ต้องการปานกลาง

จากตารางที่ ๒๕ แสดงว่า ทักษะในการสอนที่อาจารย์ภาษาไทยต้องการการฝึกอบรมและการนิเทศมากตามลำดับคือ ทักษะในการใช้สื่อการสอน (ค่าเฉลี่ย ๓.๘๐) ทักษะในการสร้างความสนใจและเสริมกำลังใจ (ค่าเฉลี่ย ๓.๗๓) ทักษะในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า (ค่าเฉลี่ย ๓.๖๗) และทักษะในการอธิบายและเล่าเรื่อง (ค่าเฉลี่ย ๓.๖๖)

ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย

จากแบบสอบถามในตอนที่เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับชั้นสูง (ตารางที่ ๒๖-๓๐) ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ยของคำตอบจากข้อมูลแบบมาตราส่วนประเมินค่า และนำค่าเฉลี่ยมาเทียบอันดับเพื่อแปลความตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ตลอดจนหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบคำอธิบายดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๒๖ แสดงปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาภาษาไทยในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับชั้นสูงของอาจารย์ภาษาไทย

ปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตร	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลความ
เนื้อหาในหลักสูตรยังไม่เหมาะสมกับเวลาเรียนที่กำหนดให้	๓.๗๐	๐.๕๕	มีปัญหามาก
เนื้อหาวิชามากเกินไปทำให้สอนไม่ทัน	๓.๖๓	๑.๐๓	มีปัญหามาก
หลักสูตรมีเนื้อหาวิชาซ้ำกัน	๓.๓๘	๑.๐๖	มีปัญหาปานกลาง
การจัดลำดับเนื้อหาวิชายังไม่เหมาะสม	๓.๒๖	๐.๕๐	มีปัญหาปานกลาง
เนื้อหาในหลักสูตรไม่สอดคล้องกับเอกสารแนะแนวการสอน	๓.๑๐	๐.๘๖	มีปัญหาปานกลาง

จากตารางที่ ๒๖ แสดงว่า อาจารย์ภาษาไทยมีปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตรมากคือเนื้อหาในหลักสูตรยังไม่เหมาะสมกับเวลาเรียนที่กำหนดให้ (ค่าเฉลี่ย ๓.๗๐) และเนื้อหาวิชามากเกินไปทำให้สอนไม่ทัน (ค่าเฉลี่ย ๓.๖๓)

ตารางที่ ๒๗ แสดงปัญหาในการใช้วิธีสอนของอาจารย์ภาษาไทย

วิธีสอนที่มีปัญหา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลความ
ต้องสอนบางวิชาโดยที่นักศึกษาไม่มีตำราหรือเอกสารประกอบคำบรรยาย	๓.๕๓	๐.๕๒	มีปัญหามาก
เชิญวิทยากรมาบรรยายบางหัวข้อ	๓.๒๘	๑.๐๒	มีปัญหปานกลาง
กำหนดปัญหาให้นักศึกษาค้นคว้าหาข้อเท็จจริงเอาเอง	๓.๑๗	๐.๖๘	มีปัญหปานกลาง
อาจารย์และนักศึกษาศึกษาปัญหา วิเคราะห์และแก้ปัญหาร่วมกัน	๓.๑๑	๐.๕๑	มีปัญหปานกลาง
แบ่งกลุ่มอภิปรายตามหัวข้อที่กำหนด	๓.๐๘	๐.๖๖	มีปัญหปานกลาง
บรรยายตามหัวข้อที่กำหนดแล้วให้นักศึกษาจดเอง	๓.๐๓	๐.๕๑	มีปัญหปานกลาง
สอนโดยให้นักศึกษาแสดงบทบาท	๓.๐๓	๐.๗๘	มีปัญหปานกลาง
สอนตามหัวข้อที่กำหนดในหลักสูตรแล้วทดสอบโดยใช้			
การสนทนาอย่าง เป็นกันเองกับนักศึกษา	๓.๐๐	๐.๘๖	มีปัญหปานกลาง
เปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามและแสดงความคิดเห็นหลัง			
การบรรยาย	๒.๕๘	๐.๕๕	มีปัญหปานกลาง
อาจารย์และนักศึกษาร่วมกันกำหนดหัวข้อให้นักศึกษาค้นคว้า			
และเสนอผลงานหน้าห้อง	๒.๕๘	๐.๘๘	มีปัญหปานกลาง
อาจารย์และนักศึกษาร่วมกันอภิปรายหลังจากเรียนจบ			
เนื้อหาตอนหนึ่งๆ	๒.๕๖	๐.๘๘	มีปัญหปานกลาง
บรรยายบทเรียนแล้วให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัด	๒.๕๘	๐.๗๕	มีปัญหปานกลาง
สอนตามเอกสารประกอบคำบรรยายแล้วให้นักศึกษาทำข้อทดสอบหรือค้นคว้าเพิ่มเติม	๒.๕๒	๐.๖๘	มีปัญหปานกลาง
สอนโดยสร้างสถานการณ์จำลอง	๒.๕๑	๐.๕๘	มีปัญหปานกลาง
สอนตามหัวข้อที่กำหนดให้แล้วให้นักศึกษาตอบแบบสอบถาม	๒.๘๘	๐.๗๘	มีปัญหปานกลาง

จากตารางที่ ๒๗ แสดงว่าอาจารย์ภาษาไทยมีปัญหาในการใช้วิธีสอนมากคือต้องสอนบางวิชาโดยที่นักศึกษาไม่มีตำราเรียนหรือเอกสารประกอบคำบรรยาย (ค่าเฉลี่ย ๓.๕๓)

ตารางที่ ๒๘ แสดงปัญหาเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนของอาจารย์ภาษาไทย

ปัญหาในการใช้อุปกรณ์	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลความ
มีอุปกรณ์ประกอบการสอนไม่เพียงพอ	๓.๗๖	๐.๘๑	มีปัญหามาก
บริการล่าช้าเพราะเจ้าหน้าที่มีน้อย	๓.๘๒	๐.๘๘	มีปัญหปานกลาง
มีความรู้เกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนไม่เพียงพอ	๓.๓๓	๐.๘๓	มีปัญหปานกลาง
จำนวนนักศึกษามากเกินไปไม่สะดวกต่อการใช้อุปกรณ์	๓.๓๐	๐.๘๕	มีปัญหปานกลาง
สภาพห้องเรียนไม่เอื้อต่อการใช้อุปกรณ์	๒.๘๓	๐.๘๘	มีปัญหปานกลาง

จากตารางที่ ๒๘ แสดงว่า อาจารย์ภาษาไทยมีปัญหาเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนมากคือ มีอุปกรณ์ประกอบการสอนไม่เพียงพอ (ค่าเฉลี่ย ๓.๗๖)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๕ แสดงปัญหาหรืออุปสรรคในการสอนวิชาภาษาไทยของอาจารย์ภาษาไทย

ปัญหาหรืออุปสรรคในการสอน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลความ
✓ ห้องสมุดของวิทยาลัยไม่มีหนังสือเพียงพอที่จะให้นักศึกษาค้นคว้าหรือทำรายงาน	๔.๐๐	๑.๐๑	มีปัญหามาก
นักศึกษาขาดทักษะในการคิดวิพากษ์วิจารณ์และวิเคราะห์ปัญหาแบบต่างๆ	๓.๗๘	๐.๕๕	มีปัญหามาก
นักศึกษาขาดทักษะในการใช้แหล่งวิชาการเพื่อการค้นคว้า	๓.๗๑	๐.๕๑	มีปัญหามาก
นักศึกษาขาดความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย	๓.๕๑	๐.๕๕	มีปัญหปานกลาง
นักศึกษาเคยชินกับการสอนแบบบรรยายมากกว่าแบบอื่น	๓.๕๐	๐.๕๕	มีปัญหปานกลาง
✓ ไม่มีเวลาศึกษาค้นคว้าเพื่อจัดทำตำราเรียนหรือเอกสารประกอบคำบรรยาย	๓.๓๗	๑.๐๕	มีปัญหปานกลาง
จำนวนนักศึกษามากเกินไปเป็นอุปสรรคต่อการสอนบางแบบ	๓.๒๕	๑.๐๔	มีปัญหปานกลาง
นักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของวิชานี้น้อยมาก	๓.๒๖	๑.๐๓	มีปัญหปานกลาง
✓ สภาพห้องเรียนไม่เหมาะที่จะใช้วิธีสอนบางแบบ	๓.๑๕	๐.๕๔	มีปัญหปานกลาง
ไม่สามารถดึงดูดใจนักศึกษาให้สนใจบทเรียนบางวิชาได้	๓.๐๗	๐.๖๖	มีปัญหปานกลาง
มีความลำบากใจที่ต้องสอนวิชาที่ไม่ถนัด	๓.๐๖	๐.๕๐	มีปัญหปานกลาง
✓ ไม่มีความสามารถในการใช้วิธีสอนบางแบบ	๒.๕๕	๐.๕๗	มีปัญหปานกลาง

ตารางที่ ๒๕ (ต่อ)

ปัญหาหรืออุปสรรคในการสอน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลความ
ไม่สามารถกำหนดเวลาให้เหมาะสมกับบทเรียนบางวิชาได้	๒.๗๒	๐.๘๕	มีปัญหปานกลาง
ขาดทักษะในการสร้างความสนใจของนักศึกษาโดยใช้บทเรียนเป็นสื่อ	๒.๖๘	๐.๘๕	มีปัญหปานกลาง
ขาดทักษะในการใช้สื่อการสอน	๒.๖๗	๐.๘๑	มีปัญหปานกลาง
ขาดทักษะในการตั้งวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม	๒.๖๕	๐.๘๔	มีปัญหปานกลาง
ไม่ทราบว่า จะใช้วิธีสอนแบบใดจึงจะเหมาะสมกับจุดมุ่งหมาย เนื้อหาและความสนใจของนักศึกษา	๒.๖๕	๐.๘๘	มีปัญหปานกลาง
ไม่สามารถดำเนินการสอนให้เป็นไปตามเอกสารแนะแนวหลักสูตรได้	๒.๕๘	๐.๘๑	มีปัญหปานกลาง
ขาดทักษะในการตั้งคำถาม	๒.๕๗	๐.๘๔	มีปัญหปานกลาง
ไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับนักศึกษาได้	๒.๑๒	๐.๘๒	มีปัญหาน้อย

จากตารางที่ ๒๕ แสดงว่า อาจารย์ภาษาไทยมีปัญหาหรืออุปสรรคในการสอนมากตามลำดับคือ ห้องสมุดของวิทยาลัยไม่มีหนังสือเพียงพอที่จะให้นักศึกษาค้นคว้าหรือทำรายงาน (ค่าเฉลี่ย ๔.๐๐) นักศึกษาขาดทักษะในการคิดวิพากษ์วิจารณ์และวิเคราะห์ปัญหาแบบต่างๆ (ค่าเฉลี่ย ๓.๗๘) และนักศึกษาขาดทักษะในการใช้แหล่งวิชาการเพื่อการค้นคว้า (ค่าเฉลี่ย ๓.๗๑) อาจารย์มีปัญหาหรืออุปสรรคน้อยคือ ไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับนักศึกษาได้ (ค่าเฉลี่ย ๒.๑๒)

ตารางที่ ๓๐ แสดงปัญหาในการประเมินผลการเรียนการสอนของอาจารย์ภาษาไทย

ปัญหาในการประเมินผล	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลความ
ไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบจะให้ผลตรงตามที่ต้องการ	๓.๕๐	๐.๓๔	มีปัญหามาก
ความเข้าใจในการสร้างแบบทดสอบที่เหมาะสม ยังไม่ดีพอ	๓.๓๓	๐.๔๒	มีปัญหปานกลาง
ขาดวิสัยทัศน์ในการสร้างแบบทดสอบ	๓.๒๔	๐.๔๒	มีปัญหปานกลาง
ไม่ได้รับการส่งเสริมให้ใช้แบบทดสอบใหม่ๆ	๓.๑๓	๐.๔๔	มีปัญหปานกลาง
มีปัญหาในการตรวจและการให้คะแนน	๓.๐๒	๐.๔๓	มีปัญหปานกลาง

จากตารางที่ ๓๐ แสดงว่า อาจารย์ภาษาไทยมีปัญหาในการประเมินผลการเรียนการสอนมากคือ ไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบจะให้ผลตรงตามที่ต้องการ (ค่าเฉลี่ย ๓.๕๐)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓๑ แสดงปัญหาการปฏิบัติงานด้านการสอนในภาควิชาของอาจารย์ภาษาไทย

จากแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการปฏิบัติงานด้านการสอนในภาควิชาของอาจารย์ภาษาไทย ซึ่งอาจารย์แต่ละคนสามารถเลือกตอบได้หลายข้อ ผลปรากฏว่าอาจารย์มีปัญหาการปฏิบัติงานด้านการสอนในภาควิชาเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้

ปัญหาการปฏิบัติงานด้านการสอนในภาควิชา	จำนวนผู้ตอบ	คิดเป็นร้อยละ *
มีงานพิเศษทำมากนอกจากการสอน	๕๗	๕๖.๔๔
อาจารย์ในภาควิชาขาดความสามัคคี	๔๔	๔๓.๕๖
สอนวิชาที่ไม่ตรงกับความสามารถและความถนัด	๒๕	๒๔.๗๕
อาจารย์มีน้อย	๑๘	๑๗.๘๒
ไม่มีปัญหาในการปฏิบัติงานเลย	๑๐	๙.๙๐

* โดยเทียบจากผู้ตอบจำนวนเต็ม ๑๐๑ คนในแต่ละปัญหา

จากตารางที่ ๓๑ แสดงว่า อาจารย์ภาษาไทยส่วนใหญ่คือร้อยละ ๕๖.๔๔ เห็นว่าสิ่งที่เป็นปัญหาการปฏิบัติงานด้านการสอนในภาควิชาคือ มีงานพิเศษทำมากนอกจากการสอน รองลงมาคืออาจารย์จำนวนร้อยละ ๔๓.๕๖ เห็นว่าอาจารย์ในภาควิชาขาดความสามัคคี

ตารางที่ ๓๒ แสดงปัญหาอื่นๆที่อาจารย์ประสบในการสอนวิชาภาษาไทย

จากแบบสอบถามแบบปลายเปิดที่เกี่ยวกับปัญหาอื่นๆที่อาจารย์ประสบในการสอนวิชาภาษาไทย ผลปรากฏว่ามีอาจารย์จำนวน ๔๖ คนมีปัญหาอื่นๆในการสอนวิชาภาษาไทย เรียงตามลำดับความถี่ของจำนวนผู้ตอบจากมากไปหาน้อยดังนี้

ปัญหาอื่นๆ	จำนวนผู้ตอบ
ขาดขวัญและกำลังใจในการทำงาน	๑๐
อาจารย์ขาดความรับผิดชอบและไม่ให้ความร่วมมือในการประชุมภายในภาควิชา	๗
นักศึกษาสนใจกิจกรรมอื่นมากกว่ากิจกรรมในการเรียนการสอน	๗
อาจารย์ไม่ได้สอนวิชาที่ตนถนัดเพราะอาจารย์ส่วนมากสอนประจำวิชานั้นๆตลอดไป	๔
นักศึกษาเข้าห้องเรียนช้าเพราะอาคารเรียนอยู่ไกลกัน	๓
อาจารย์ภาควิชาอื่นไม่เห็นความสำคัญของวิชาภาษาไทยและยังปลูกฝังทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาภาษาไทยแก่นักศึกษา	๓
นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ชอบการค้นคว้าและจัดทำคำรามาประกอบการเรียน	๓
อาจารย์มีชั่วโมงสอนมากเกินไป	๓
นักศึกษาให้ความสำคัญแก่วิชาภาษาไทยน้อยกว่าวิชาอื่นๆ	๒
ความร่วมมือระหว่างอาจารย์ที่สอนวิชาต่างๆในหมวดภาษาไทยยังไม่ดีพอทำให้การสอนแต่ละวิชาไม่สัมพันธ์กัน	๒
การออกข้อสอบซึ่งอาจารย์ผู้สอนในวิชาเดียวกันแต่ละคนแยกกันออกทำให้มาตรฐานในการทดสอบไม่ดีเท่าที่ควร	๒

จากตารางที่ ๓๒ แสดงว่า มีอาจารย์ภาษาไทยจำนวนน้อยคือ ๑๐ คนที่ขาดขวัญและกำลังใจในการทำงาน รองลงมาคือ อาจารย์จำนวน ๗ คนเห็นว่าอาจารย์ขาดความรับผิดชอบและไม่ให้ความร่วมมือในการประชุมและนักศึกษาสนใจกิจกรรมอื่นมากกว่ากิจกรรมในการเรียนการสอน

ความต้องการการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยของอาจารย์ภาษาไทย

จากแบบสอบถามในตอนที่เกี่ยวกับความต้องการการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยของอาจารย์ (ตารางที่ ๓๓-๓๔) ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงเป็นความถี่คำตอบแต่ละรายการแล้วคิดเป็นร้อยละจากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบคำอธิบายดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๓๓ แสดงสิ่งที่อาจารย์ภาษาไทยต้องการปรับปรุงเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย

จากแบบสอบถามเกี่ยวกับสิ่งที่อาจารย์ภาษาไทยต้องการปรับปรุงเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ซึ่งอาจารย์แต่ละคนสามารถเลือกตอบได้หลายข้อ ผลปรากฏว่ามีสิ่งที่อาจารย์ต้องการปรับปรุง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้

สิ่งที่อาจารย์ต้องการปรับปรุง	จำนวนผู้ตอบ	คิดเป็นร้อยละ *
หลักสูตรและประมวลการสอน	๗๖	๗๕.๒๕
หนังสือประกอบการเรียน	๕๕	๕๔.๔๖
วิธีสอน	๕๕	๕๔.๔๖
หนังสืออ่านประกอบ	๔๐	๓๙.๖๐
อุปกรณ์การสอน	๒๘	๒๘.๓๑
การจัดห้องเรียน	๑๖	๑๕.๘๘

* โดยเทียบจากผู้ตอบจำนวนเต็ม ๑๐๑ คนในแต่ละรายการ

จากตารางที่ ๓๓ แสดงว่า อาจารย์ภาษาไทยต้องการปรับปรุงหลักสูตรและประมวลการสอนมากที่สุดคือร้อยละ ๗๕.๒๕ รองลงมาคือหนังสือประกอบการเรียนและวิธีสอนร้อยละ ๕๔.๔๖ เท่ากัน

ตารางที่ ๓๔ แสดงรายวิชาที่อาจารย์ภาษาไทยต้องการปรับปรุงทั้งในค่านเนื้อหาและวิธีสอน

จากแบบสอบถามปลายเปิดที่เกี่ยวกับรายวิชาที่อาจารย์ภาษาไทยต้องการปรับปรุงทั้งในค่านเนื้อหาและวิธีสอน ผลปรากฏว่ามีอาจารย์ที่ต้องการปรับปรุงรายวิชาต่างๆเรียงตามลำดับความถี่ของจำนวนผู้ตอบจากมากไปหาน้อยดังนี้

รายวิชาที่อาจารย์ต้องการปรับปรุง	จำนวนผู้ตอบ
ไทย ๑๐๑ การใช้ภาษาไทย	๓๑
ไทย ๑๐๒ วาทการสำหรับครู	๒๐
ไทย ๒๔๔ คติชนวิทยา	๑๐
ไทย ๑๐๓ การเขียนรายงานจากการค้นคว้า	๖
ไทย ๑๐๕ แง่คิดจากวรรณคดีและวรรณกรรม	๖
ไทย ๑๑๑ ภาษาศาสตร์เบื้องต้นสำหรับครู	๕
ไทย ๑๐๔ ลักษณะภาษาไทย	๕
ไทย ๒๑๑ หลักภาษาไทย	๕
ไทย ๒๓๑ การเขียนทั่วไป	๕

จากตารางที่ ๓๔ แสดงว่า รายวิชาที่อาจารย์ต้องการปรับปรุงทั้งในค่านเนื้อหาและวิธีสอนคือ ไทย ๑๐๑ การใช้ภาษาไทย จำนวนผู้ตอบ ๓๑ คน รองลงมาคือ ไทย ๑๐๒ วาทการสำหรับครู จำนวนผู้ตอบ ๒๐ คน

สิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย

ตารางที่ ๓๕ แสดงสิ่งที่อาจารย์ภาษาไทยเห็นว่า เป็นอุปสรรคต่อการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย

จากแบบสอบถามที่เกี่ยวกับสิ่งที่อาจารย์ภาษาไทยเห็นว่า เป็นอุปสรรคต่อการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ซึ่งอาจารย์แต่ละคนสามารถเลือกตอบได้หลายข้อ ผลปรากฏว่ามีอาจารย์ที่เห็นว่ามีสิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชานี้เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้

สิ่งที่เป็นอุปสรรค	จำนวนผู้ตอบ	คิดเป็นร้อยละ *
ขาดความสัมพันธ์อันดีในระหว่างผู้ร่วมงาน	๒๘	๒๗.๓๓
ขาดงบประมาณในการปรับปรุงการเรียนการสอน	๒๗	๒๖.๓๔
ผู้บริหารไม่ส่งเสริมและไม่สนับสนุนเท่าที่ควร	๓๕	๓๔.๖๕
พื้นฐานการศึกษาของนักศึกษาต่างกัน	๓๒	๓๑.๖๘
ครูอาจารย์มีความรู้ต่างระดับกัน	๑๓	๑๒.๘๗

* โดยเทียบจากผู้ตอบจำนวนเต็ม ๑๐๑ คนในแต่ละรายการ

จากตารางที่ ๓๕ แสดงว่า อาจารย์ภาษาไทยส่วนใหญ่เห็นว่าสิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยคือ ขาดความสัมพันธ์อันดีในระหว่างผู้ร่วมงานร้อยละ ๒๗.๓๓ จำนวนรองลงมาคือร้อยละ ๒๖.๓๔ เห็นว่าขาดงบประมาณในการปรับปรุงการเรียนการสอน มีอาจารย์จำนวนน้อยมากคือร้อยละ ๑๒.๘๗ ที่เห็นว่าครูอาจารย์มีความรู้ต่างระดับกัน

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการสอนวิชาภาษาไทยของอาจารย์ภาษาไทย

จากแบบสอบถามชนิดปลายเปิดที่เกี่ยวกับข้อเสนอแนะของอาจารย์ภาษาไทย ในคํานการนิเทศการสอนภาษาไทย ซึ่งผู้วิจัยได้จำแนกข้อเสนอแนะออกเป็น ๒ ประเภท คือข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนิเทศการสอนและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหาร (ตารางที่ ๓๖ และ ๓๗) วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงเป็นความถี่ของค่าขอบแต่ละรายการ แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบคำอธิบายดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๓๖ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนิเทศการสอนวิชาภาษาไทย

ข้อเสนอแนะ	จำนวนผู้ตอบ
ให้อาจารย์ทุกคนมีโอกาสได้รับการอบรมสัมมนาเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์วิชาชีพโดยทั่วถึงกัน	๑๒
อาจารย์ควรร่วมมือกันทำหนังสือประกอบการสอนหรือเอกสารประกอบคำบรรยายให้ครบทุกวิชา	๑๐
ควรจัดสัมมนาเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาไทยในวิทยาลัยหรือกลุ่มวิทยาลัยที่อยู่ใกล้เคียงกัน	๓
ผู้สอนวิชาเดียวกันควรวางแผนการสอนร่วมกัน	๕
ควรมีการแลกเปลี่ยนตำราหรือหนังสือประกอบการสอนกันระหว่างอาจารย์ของแต่ละวิทยาลัยครู	๔
อาจารย์ภาควิชาอื่นๆควรให้ความร่วมมือในการสอนภาษาไทยมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน	๓
ควรได้มีการนำเอาผลการวิจัยที่เกี่ยวกับเรื่องการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยมาใช้ให้เกิดประโยชน์	๒
ควรจัดให้มีห้องปฏิบัติการทางภาษา	๑

จากตารางที่ ๓๖ แสดงว่า อาจารย์จำนวน ๑๒ คนเห็นว่าควรให้อาจารย์ทุกคน มีโอกาสได้รับการอบรมสัมมนาเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์วิชาชีพโดยทั่วถึงกัน รองลงมา คืออาจารย์จำนวน ๑๐ คนเห็นว่าอาจารย์ควรร่วมมือกันทำหนังสือประกอบการสอนหรือเอกสารประกอบคำบรรยายให้ครบทุกวิชา และมีอาจารย์จำนวนน้อยมากคือ ๑ คนที่เห็นว่าควร จัดให้มีห้องปฏิบัติการทางภาษา

ตารางที่ ๓๗ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารตามความคิดเห็นของอาจารย์ภาษาไทย

ข้อเสนอแนะ	จำนวนผู้ตอบ
ผู้บริหารควรจะติดตามผลของการสอนอย่างสม่ำเสมอ	๖
ผู้บริหารควรเสริมสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงานของอาจารย์ให้มากกว่านี้	๔
ผู้บริหารไม่ควรให้อาจารย์ในภาควิชาภาษาไทยไปทำงานพิเศษมากเกินไป	๔
ควรเพิ่มงบประมาณในการซื้อหนังสือค้นคว้าอ้างอิงและหนังสืออ่านประกอบให้เพียงพอ	๓
ควรพิจารณาการสอนหรืองานวิชาการ เป็นส่วนสำคัญในการพิจารณาความดีความชอบ	๒

จากตารางที่ ๓๗ แสดงว่า อาจารย์ภาษาไทยจำนวน ๖ คน เห็นว่าผู้บริหารควรจะติดตามผลการสอนอย่างสม่ำเสมอ จำนวนรองลงมาคืออาจารย์ ๔ คน เห็นว่าผู้บริหารควรเสริมสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงานของอาจารย์ให้มากกว่านี้ และไม่ควรถวายให้อาจารย์ในภาควิชาภาษาไทยไปทำงานพิเศษมากเกินไป